

der beskæftiges i en af de i § 1 nævnte Virksomheder, skal, saafremt hun ammer sit Barn, være berettiget til at faa fri to Gange $\frac{1}{2}$ Time hver Dag i Arbejdstiden for at kunne amme Barnet, og i Virksomheder, hvor der arbejder 25 Kvinder eller derover, skal der være et særligt, i den kolde Aarstid opvarmet Lokale, hvor de arbejdende Mødre kan give Børnene Die. Det er ogsaa en ny Bestemmelse, som vi ikke kender herhjemme. Man har været inde paa Spørgsmaalet i enkelte Fabrikker i København ved at oprette Vuggestuer, hvor de diegivende Mødre kunde gaa ind med deres Børn og give dem Die. Det har imidlertid stødt paa forskellige Vanskeligheder, og den største Vanskelighed har været den, at det er umuligt for Mødrene at faa medbragt disse Børn saa tidligt om Morgenens, som Arbejdet skal paabegyndes. Derfor har Fabrikker, som havde indført disse gode, humane Foranstaltninger, maattet lukke dem igen, hvad jeg meget beklager; thi intet er mere naturligt, end at en Moder faar Lov til at amme sit Barn. Jeg tænker, at naar dette Lovforslag bliver ført ud i Livet, kan vi komme ud over Spørgsmaalet paa en eller anden Maade.

Jeg vil ønske, at man i Lovforslaget var gaaet noget videre, end man er gaaet. I Konventionsudkastets § 8 staar der: „Saafremt en Moder selv ammer sit Barn, er Opholdskommunen berettiget til indenfor et Tidsrum af 6 Maaneder efter Fødselen i Trangstilfælde at yde hende indtil 1 Liter Sødsmælk daglig“. Det er en udmærket Paragraf, og jeg havde tænkt mig, at naar man her skulde fremsætte et Lovforslag, var man kommet ind paa netop dette at yde fattige Kvinder en Liter Mælk i Døgnet. Det vilde betyde et stort Plus, en god Understøttelse til fattige Mennesker, som ikke selv har Raad til at købe Sødsmælk. Jeg husker, at der for nogle Aar tilbage eksisterede en filantropisk Forening — jeg ved ikke, om den eksisterer endnu —, hvis Opgave var at give diegivende Kvinder en Liter Mælk om Dagen i 8 Maaneder. Jeg ved, at mange Arbejdersker gik efter denne Hjælp, fordi den var meget værd for dem og for Børnene. Derfor kunde jeg ønske, at dette var kommet med ind i Lovforslaget, men maaske man i Udvalget kan komme ind paa dette Spørgsmaal. Jeg skal med disse Ord anbefale disse Lovforslag til velvillig Behandling.

Det næste Forslag er Ratifikation af en international Konvention angaaende Kvinders Anvendelse til Arbejde om Natten, samt det medfølgende Forslag om en

derom handlende Lov, udarbejdet paa Grundlag af Konventionsudkastet. Dette blev vedtaget paa den internationale Arbejdskonference i Washington i 1919. Naar vi nu behandler dette Forslag her, er det for at gøre en gammel Uret god. I 1910, da der var Forhandling om Fabrikloven, blev denne Paragraf udstemt; Bestemmelsen var indsat som Følge af Bernerkonventionen i 1906. Efter at Washington-Konferencen har vedtaget et Konventionsforslag af lignende Indhold som Bernerkonferencens, kun i et videre Omfang, er Spørgsmaalet om det omhandlede Forbud i dansk Lovgivning paa ny aktuelt.

Jeg mener, at Danmark ikke vedblivende kan indtage den lidet smigrende Stilling ikke at gaa med til Forbud mod Kvinders Natarbejde. Ifølge Opgørelser fra Internationalt Arbejdsbureau i Sommeren 1924 har 10 Lande ratificeret den omhandlede Konvention. De principielle Hensyn, som i 1910—11 blev anført mod Kvinders Natarbejde af forskellige Kvindeorganisationer, er næsten alle af teoretisk Betydning. Jeg kan ikke forstaa, at Paragraffen kunde glide ud af den Grund.

Der foreligger en Protest fra tre Foreninger, og jeg er sikker paa, at ikke alene jeg, men ogsaa andre Medlemmer har modtaget denne Resolution; det er en Protestskrivelse fra Kvindeligt Arbejderforbund, De kvindelige Trykkeriarbejdere samt Dansk Kvindesamfund. Naar man vil have en Protestskrivelse fra arbejdende Kvinder, forstaaer jeg ikke, at man ikke sørger for at faa alle de Organisationer med, som har Kvinder, der er beskæftigede med Arbejde Dag og Nat. Jeg er selv Repræsentant for en Kvindeorganisation, nemlig De kvindelige Bryggeriarbejdere; vi har ca. 1 300—1 400 kvindelige Arbejdere, som arbejder paa Skift Dag og Aften. Vor Organisation er ikke præsenteret for denne Protestskrivelse. Jeg mener, at det maa være de Organisationer, som virkelig arbejder og har følt Trykket af Natarbejde, som skal protestere, og ikke en Organisation som Dansk Kvindesamfund, jeg er sikker paa, at ikke eet eneste af dets Medlemmer nogen Sinde har prøvet paa at faa lagt Arbejdstiden om fra Dag til Nat.

Der findes i denne Protestskrivelse nogle almindelige Bemærkninger om, at man ønsker Ligestilling mellem Mand og Kvinde. Dette kan i og for sig være meget godt; men vi ved i det store og hele, at naar det gælder Arbejdets Udførelse, er vi Kvinder ikke saa fysisk stærke som Mænd, og Kvinder, der er gift og har Hjem og